

[Anker Lau.]

enhver sag; det strider, om jeg så må sige, mod min samvittighed at have en så kategorisk bestemmelse i en lov som denne. Det er ikke min hensigt at ville frakende bevillingshaveren ansvaret, men det kan heller ikke være meningen helt at tage ansvaret bort fra hans medarbejdere. Jeg vil derfor henstille, at udvalget finder frem til en sådan formulering af dette punkt, at man ikke svækker ansvarsfølelsen, hverken hos indehaveren af bevillingen eller hos hans medarbejdere.

Det forekommer mig også at være udtryk for en kedelig deklassering af et erhvervs udøvere, at man vil udelukke restauratørerne fra medlemskab af de kommunale bevillingsnævn. Der er her en sagkundskab, som ikke kan undværes, men selvfølgelig skal en mand ikke deltage i bedømmelsen af sin egen sag. Man kunne dog heller ikke tænke sig at udelukke importører fra vareudvekslingsudvalget — og det ville det jo egentlig svare til. Jeg synes, det vil være rigtigt at benytte sig også af den sagkundskab, der her er tale om.

I øvrigt er der måske lidt rigeligt med bemyndigelser til ministeren i lovforslaget. Jeg er ikke nogen ven af sådanne mere eller mindre generelle bemyndigelseslove. Jeg synes, det må være muligt i en lov at give generelle bestemmelser f. eks. om, hvad der kræves for at have ret til at bruge betegnelsen „hotel“. Det bør ikke overlades til en minister eller til embedsmænd, eller hvem det nu er, at opstille regler, der kan gøres så detaljerede, at man faktisk kan bestemme, hvem der må, og hvor han må. Det har altid stridt mod min opfattelse af, hvad der er en embedsinstitutions opgave. Der må opstilles generelle regler, som befolkningen så må rette sig efter.

Ved gennemlæsningen af referatet af lovforslagets behandling i fjor lagde jeg mærke til, at et enkelt område blev inddraget i diskussionen uden egentlig foranledning i selve lovforslaget. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen og vistnok også det ærede medlem hr. Weikop, der var inde på, at der i forbindelse med smørrebrødsfabrikker kunne drives visse virksomheder; man skulle samtidig kunne sælge kaffe og svagt øl — måske også stærkt øl — og det skulle gøres uden bevilling.

Jeg er ikke nogen stor ven af bevillinger i det hele taget, men sagen er ikke så enkel. For mig at se er hele dette spørgsmål noget i familie med de bestræbelser, der går ud på at ændre § 26 i næringsloven. Resultatet kunne blive, at der opstod kædebutik-koncerner, hvilket ville kunne få uanede følger for den mellemstand, som nu trives på dette område af næringslivet, og så ville man ad åre få at se en „mælkeordning“ for restaurationer! Denne udvikling er ikke ukendt på en række områder. Jeg siger det ikke for at diskutere, men for at også disse betragtninger kan indgå i overvejelserne, hvis sagen skal drøftes i udvalg.

I denne forbindelse skal jeg som min sidste bemærkning nævne endnu en skønhedsfejl. Det vedrører forholdet mellem de kooperative marketenderier og de private marketenderier. Det må vel være meningen at tilstræbe en ligestilling af de to former, naturligvis således forstået, at et marketenderi ikke skal være hverken købmandshandel eller vinhandel. I øvrigt er det erhverv, man her beskæftiger sig med, jo hårdt ramt, og jeg mener, der må tages rimeligt hensyn til dette erhverv, uden at man naturligvis svækker arbejdet for større ædruelighed og ordnede forhold på hele området. Vi ved alle sammen, hvor stor en rolle skatter og afgifter spiller for restaurationsbesøget; det er ikke noget, der kan ordnes ved hjælp af det foreliggende lovforslag, men jeg synes, man må have lov at nævne det ved denne lejlighed. Når et erhverv er i nød, når der er usunde forhold på en række områder, tror jeg også, man vil kunne finde en hel del af årsagerne i beskatningsforholdene. Når man så yderligere tænker på det hensyn, der må tages til turisterne, til hele rejselivet, der har nået en så stor udfoldelse i vore dage, skulle man synes, det en dag måtte blive muligt i alt fald at forsøge på at finde frem til en forenkling af disse skatteproblemer, ligesom finde en større balance mellem de forskellige skatteformer på dette område, således at erhvervets krav og forhåbninger til nogenlunde rimelige vilkår for det vil kunne imødekommes.

Med disse korte bemærkninger om enkelte spørgsmål skal jeg tilsige mit partis villige behandling af lovforslaget i det kommende udvalg.